

Aylar boyu karnındaydım,

artık kucağındayım.

Sesin nasıl da tanıdık bana.

İçim huzur doluyor,
yüzüne baktığımda.

Bir tek senin yüzünü
seçebiliyorum.

**“İşte bu benim
canım annem!”**

diyorum.

Dünya benim için çok korkutucu.
Sesler, yabancı yüzler, parlak ışıklar...
Bu yüzden sık sık huzursuzlanıp ağlıyorum.
Dünyadaki ilk ayımı bol bol uyuyarak geçiriyorum.

İkinci ayıma girdim.

Hızla büyüyor bedenim.
Kollarımı ve bacaklarımı
artık gerip uzatabilirim.

Kaslarımı kontrol etmek için
bütün gün uğraşıyorum.
Sen de fark ettin değil mi?

Artık gülümseyebiliyorum.

Renkleri seçmeye başladım artık.

Oyuncaklarımı fark edebiliyorum.

Hele yatağımın üstünde
sallanan çingırağı,

çok ama çoook seviyorum!

